

[PRZEWALIĆ SIĘ *vb pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); -a-, -ã-.

praet 3 sg m przewalił sie. ◇ con 3 sg m by sie przewalił.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przewalić.

Przemieścić się, przejść:

a. *O wojsku [dokąd]:* A potym gdy obaczył że sie tám nieprzyaciół przewalił/ on támże woysko obrocił *BielKron 1597 744.*

b. *O bólu:*

Zwrot: »w iną stronę się przewalić«: Ná opuchłe nogi/ bądź z chodu wielkiego álbo z iákiego náciekánia: Weźmi łayna wołowego álbo krowiego świežo ile chceš/ á vwarz go w winie dobrym/ áże zgęstnieie/ obložze nim ták ciepło onę puchlinę/ á vleczyšz ią bes inego lekarštwá. A iesliby sie on bol w iną stronę przewálił/ tym przedię plaštrem okłáday/ á pomožeć. *SienHerb 555b.*

Formacje współrdzenne cf WALIĆ.